

Essay

I et essay søger man sandheden; man skriver det for at forsøge at finde ud af noget, ikke for at fremlægge en sandhed, man allerede har fundet. I et essay kan forfatteren godt gå ind i en art debat med sig selv. Han kan lægge argumenter frem for og imod og afprøve forskellige løsninger. Det betyder, at sproget ikke behøver at være fint og højtideligt. Men trods det er der ikke noget løst og slapt over et godt essay. Forfatteren tænker så det knager og gør sig umage med at finde klarhed.

Han/hun begrundes og dokumenterer, så godt det lader sig gøre, finder eksempler og modeksempler - for at se hvor det ender henne.

På den måde kan man sige, at "der sker noget" i et godt essay, og derfor kan det være underholdende læsning.

Dit essay skal bestå af tre dele:

- Indledning
- Hoveddel
- Afrunding

Husk ingen overskrifter inde i opgaven.

Inden du går i gang med at skrive dit essay, skal du lave et mindmap med max 3-5 vinkler på emnet, hvorved du finder dit fokus.

Stillads til essay

Tekstdele	Anvisning	Husk	Undgå
Indledning	En indledning der præsenterer emnet, så læseren kan se det for sig. Indledningen må gerne være et konkret eksempel, som din undren udspringer af. I indledningen kan du også præsentere teksten/teksterne, du skal tage udgangspunkt i.	Læserens interesse skal vækkes her.	Undgå formuleringer der beskriver hvad du vil gøre: "Jeg vil i dette essay.."
Hoveddel	Hvis ikke du har præsenteret teksterne i indledningen, så skal du få dem nævnt her. Teksten skal bruges som springbræt for	Husk at inddrage teksten/teksterne ved at citere. Husk at have en personlig sprog tone. Du må gerne lege med sproget.	Undgå at analysere teksten/teksterne. Undgå at argumentere for en bestemt holdning. Undgå at være privat.

	<p>videre refleksion. Her skal du undersøge, overveje, reflektere over essayets emne ved at veksle mellem konkrete eksempler og abstrakte refleksioner.</p> <p>Den helt centrale forskel på at diskutere og at reflektere er, at diskussionen udtrykker et tydeligt standpunkt, et svar om man vil, mens essayets refleksioner er et forsøg på at finde svar. Essayisten skriver sig i sine refleksioner frem mod forståelse og kredser gennem skriften og sine bevægelser mellem konkret og abstrakt om et 'svar'.</p>	<p>Husk at du skal inddrage læseren fx ved at stille retoriske spørgsmål.</p> <p>Husk uafklarethedsmarkører for at sikre den undersøgende tone: "hvis, måske, vist, sikkert, muligvis, sandsynligvis, nok, vel også, en slags"</p> <p>Husk at du i de abstrakte refleksioner skal inddrage faglige spejl, der kan give dig og din læser en dybere forståelse af emnet. Faglige spejl kan være stof fra danskfaget (periodeviden, eksempler fra skønlitteraturen, viden om fakta- og fiktionskoder, viden om sprog) eller viden fra dine andre fag (fx det senmoderne samfund (samfundsfag), viden om hvad det vil sige at være et menneske (biologi/filosofi), viden om historiske forhold osv)</p> <p>Husk at du skal inddrage det tekstmateriale, du bliver bedt om at inddrage.</p>	<p>Vi vil ikke med på sommerferie, på druk, under dynen eller ind i den låste dagbog.</p>
Afrunding	Afrundingen skal være en åben afslutning, hvor du	Essayets afrunding skal være åben. Slut eventuelt med et	Undgå at påtvinge læseren en holdning.

	<p>ikke på kronikagtig vis konkluderer, men i stedet afrunder på de vigtigste pointer og griber tilbage til indledningen. Den åbne afslutning kan evt understreges af et spørgsmål. Det skal dog være tydeligt for læseren, at nu er teksten faktisk slut!</p>	spørgsmål.	
--	--	------------	--

Gode råd

Generelle karakteristiske formuleringer til brug i hele essayet:

Sørg for at inddrage læseren ved hjælp af pronominer som "vi" og "man" og ved at stille spørgsmål. Det kan være formuleringer som "I bloggen møder vi ...", "Alligevel må man spørge sig selv ...", "Det er ret utroligt, ikke?"

Til hoveddelen:

At litteraturen har en vigtig rolle i vores samfund trækkes netop frem i tekstuddraget fra Simon Madsens "Litteraturen er til stede".

Konkrete, billedskabende elementer:

"Gågaden i Silkeborg er tom og det regner let på vej ned til kirken. Jeg er stort set aldrig i kirke. Men rummet er stemningsfuldt og man kan mærke at det er lavet til noget guddommeligt. Det er derfor også et ideelt sted at opleve Mozarts requiem. Jeg ved intet om Mozart og klassisk musik. (...) Jeg ved ikke om det er fordi kirken er **proppet med mennesker** og levende lys, og **rummet bliver suget for ilt**, eller om det er Mozart og koret, som gør mig svimmel. Men helt fantastisk og guddommeligt er det, og jeg går ud af kirken **med tårer i øjnene** og en følelse af, at have været tæt på noget større. Jeg møder en veninde uden for kirken, som ofte er til klassiske koncerter. **Hun angriber** straks korets tekniske kunnen og **smadrer den stemning** jeg stadig havde indeni. Jeg er igen på gågaden." (det med rødt markerede er de billedskabende elementer)

Overgang til abstrakte refleksioner:

"Spørgsmålet er så, om viden nogen gange ødelægger den oplevelse, man kan få gennem kunsten?"

Abstrakte refleksioner:

"Det kan ved første øjekast forekomme paradoksalt, at ... ", "Ved nærmere eftersyn...", "i

et andet perspektiv...”, “man kan forestille sig at...”, “man må imidlertid spørge sig selv...”, “der er tilsyneladende tale om...”

Eksempel på indledning:

“Litteratur er en sjov størrelse. Det kommer af det latinske ord ”litteratura”, der mere eller mindre korrekt kan oversættes til ”skrift” eller ”skriftlig fremstilling”. I ordbogen står der, at det dækker alle former for skriftlige værker. Litteraturen, i alle dens mange former, påvirker os i langt større grad, end man tænker over til dagligt. Den gennemsyrrer vores samfund, og forfattere bliver bestandigt inddraget i politiske, religiøse, ja selv personlige konflikter. Også skønlitteratur, altså det, der er opdigtet, bliver brugt i samfundsdebatter, og forfattere kan af omverdenen nærmest blive givet en dobbeltrolle som både skribenter og debattører.”

Eksempel på afrunding:

“Men bør skønlitteratur være forpligtet til at forholde sig kritisk til samfundet? Det tror jeg ikke. Jeg mener ikke, at skønlitteratur behøver være forpligtet til noget som helst. Der findes lige så mange motiver til at skrive, som der findes forfattere. Nogle skriver om sig selv, andre for at finde sig selv, nogle skriver om verden på den anden side af gaden, andre om en verden, der slet ikke findes. Guldager mener, at skønlitterære forfattere grundlæggende forholder sig til kerneproblemerne i vores eksistens. Og det er jeg enig med hende i. Det er det, vi alle sammen kan og må forholde os til. Vi må være kritiske overfor det at være menneske sammen med andre mennesker. Det er de ting, der handler om at være menneske. Og fordi det handler om at være menneske, så vil det også handle om at være menneske sammen med andre – i et fællesskab. Derfor er litteraturen relevant for samfundsdebatter. Men hvorvidt en forfatters tekst, skal læses som en konkret samfundskritik, det må være op til den enkelte læser”.